

407

USTAWA

z dnia 2 lipca 1937 r.

w sprawie zmiany art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 kwietnia 1936 r. o zabezpieczeniu interesów osób, ubezpieczonych w Towarzystwie Ubezpieczeń na życie „Phoenix” za pośrednictwem głównego przedstawicielstwa na Polskę.

Art. 1. Art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 kwietnia 1936 r. o zabezpieczeniu interesów osób, ubezpieczonych w Towarzystwie Ubezpieczeń na życie „Phoenix” za pośrednictwem głównego przedstawicielstwa na Polskę (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 245) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 2. (1) Do dnia 1 lipca 1940 r. nie można żądać wypłaty pożyczek (zaliczek) pod zastaw polis i wykupów oraz wszczynać postępowania sądowego lub egzekucyjnego w poszukiwaniu tych należności; postępowanie wszczęte wcześniej zawiesza się z mocy prawa.

(2) Jeżeli ubezpieczający płacił składkę niższą od tej, która odpowiadałaby według ustalonych przez Ministra Skarbu podstaw technicznych świadczeniom zakładu, kurator obniży świadczenia do zakresu, odpowiadającego w myśl tych podstaw technicznych wysokości płaconej składki.

(3) Wszystkie świadczenia zakładu z tytułu umów ubezpieczenia redukuje się — niezależnie od obniżki, dokonanej na podstawie ust. (2) — o 25%. Jeżeli świadczenie zostało częściowo wypłacone przed dniem wejścia w życie ustawy

niniejszej, redukcji podlega jedynie część niewypłacona. W tym samym stosunku, jak świadczenia zakładu, redukuje się również składki ubezpieczeniowe, należne od dnia 1 maja 1936 r.

(4) Zakład ubezpieczeń nie może korzystać z praw do odstąpienia od umowy lub jej rozwiązania (wypowiedzenia z natychmiastowym skutkiem), przewidzianych na wypadek niepłacenia przez ubezpieczającego składek w terminie, jeżeli zaległość dotyczy składek, należnych za okres od dnia 1 maja 1936 r. do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, a ubezpieczający całą zaległość uiszcza w ciągu trzech miesięcy od pisemnego wezwania go przez kuratora do jej uiszczenia.”

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

408

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1937 r.

o uchyleniu mocy obowiązującej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1922 r. w sprawie utworzenia na górnośląskiej części województwa śląskiego urzędu dla spraw mniejszości.

Na podstawie art. 1 i 3 ustawy z dnia 24 maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji niemiecko-polskiej, dotyczącej Górnego Śląska, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 370) i w związku z art. 148 i ust. 1 tytułu II części III konwencji polsko-niemieckiej, dotyczącej Górnego Śląska, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 listopada

1922 r. w sprawie utworzenia na górnośląskiej części województwa śląskiego urzędu dla spraw mniejszości (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 900).

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1937 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

409

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 lipca 1937 r.

o Farmakopei Polskiej.

Na podstawie art. 24 i 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. o wykonywaniu praktyki lekarskiej

(Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 712), art. 26 i 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu

praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 4, poz. 32) oraz art. 4 i 9 ustawy z dnia 1 lipca 1921 r. o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 396) zarządzam co następuje:

§ 1. Osoby uprawnione do zapisywania leków powinny stosować się do przepisów Farmakopei Polskiej, zatwierdzonej przez Ministra Opieki Społecznej.

§ 2. Apteki są obowiązane utrzymywać, przygotowywać, badać i wydawać leki stosownie do przepisów Farmakopei Polskiej.

Przyrządy i przybory badawcze aptek powinny być uzupełnione do dnia 1 stycznia 1939 r. według spisu zawartego w Farmakopei Polskiej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

410

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 lipca 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych.

Na podstawie art. 57 i 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 387) wprowadza się zmiany następujące:

1) W paragrafie 11 ustęp 1) otrzymuje brzmienie:

„1) książeczki z przepustkami granicznymi i tryptyki mogą być wystawiane na okres czasu do jednego roku i uprawniają do wielokrotnego wjazdu i wyjazdu przez dowolny urząd celny w okresie ich ważności. Ministerstwo Skarbu może zezwolić na wystawianie tryptyków z ograniczeniem ilości przejazdów przez granicę celną”.

2) W paragrafie 16 ustępy 1) i 2) otrzymują brzmienie:

„1) W razie wywozu za granicę samochodów i motocykli po upływie terminu ważności książeczek z przepustkami granicznymi lub

tryptyków (§ 11 ust. 1) i 2)) urząd celny wyjątkowo pobiera opłatę w wysokości 1 zł za każdy dzień opóźnienia; na wpłacone kwoty urząd celny wydaje pokwitowanie na ogólnych zasadach. Jeżeli podróżny odmówi uiszczenia tej opłaty, ściągają ją od klubu poręczającego.”

„2) Postanowienie ust. 1) nie będzie stosowane, jeżeli opóźnienie wywozu za granicę środków przewozowych wprowadzonych za przepustkami granicznymi i tryptykami nie przekroczy 30 dni od upływu terminu ważności tych dokumentów.”

§ 2. Nieuiszczone dotychczas opłaty za opóźnienie wyjazdu samochodów i motocykli, obliczone według normy ustalonej w ust. 1) § 16 w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych, mogą być przez Ministerstwo Skarbu obniżone do normy ustalonej w ust. 1) § 16 w brzmieniu rozporządzenia niniejszego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

411

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lipca 1937 r.

w sprawie utworzenia, zmiany uprawnień i zwinięcia niektórych urzędów celnych.

Na podstawie art. 8 i 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. 1) W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach ustanawia się w niżej wskazanych terminach następujące graniczne kolejowe urzędy celne:

- a) z dniem 16 lipca 1937 r. — Urząd Celny w Rojcy,
- b) z dniem 16 lipca 1937 r. — Urząd Celny w Strzybnicy,
- c) z dniem 1 października 1937 r. — Urząd Celny w Olzie,
- d) z dniem 1 października 1937 r. — Urząd Celny w Rudzie Śląskiej.

2) Utworzonym w myśl ust. 1) urzędowi celnym nadaje się następujące uprawnienia:

- a) Urzędowi Celnemu w Rojcy — uprawnienia urzędu celnego pierwszej klasy w zakresie odprawy celnej podróżnych i ich bagażu,
- b) Urzędowi Celnemu: w Strzybnicy, Olzie i Rudzie Śląskiej — uprawnienia urzędów celnych pierwszej klasy w zakresie odprawy celnej osobowej i towarowej.

§ 2. Istniejącym w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach Urzędowi Celnemu: w Makoszowach, Pawonkowie (Kolejowy), Łagiewnikach Wschód i Radzionkowie Wiktorze nadaje się z dniem 16 lipca 1937 r. następujące uprawnienia: